ř. z. (nyní již v rámci nemocenského zákona zrušeného čl. XXV. zák. č. 268/1919), jenž podle § 7 prve citovaného zákona je směrodatným pro úpravu stanov zapsaných pomocných pokladen, že na pomocné pokladny, stejně jako na spolkové pokladny, neplatí §§ 5 a 9, jakož i předpisy II., III. a IV. oddílu cit. nemocenského zákona, tudíž ani §§ 31 a 32, zařaděné právě do oddílu II. n. z. Ve stížnosti není přímého tvrzení, že by tu bylo přihlašovací povinnosti § 31 a že by regressní nárok pokladny byl vyplynul ze zanedbání této povinnosti přihlašovací, nýbrž stížnost hledí sporný nárok pokladny odůvodniti touto úvahou: »Je-li zaměstnavatel, který nedostojí přihlašovací povinnosti ohledně dělníka podléhajícího nemocenskému pojištění, zavázán nahraditi pokladně veškeren náklad, který podle zákonných nebo statutárních předpisů učinila na osobu nepřihlášenou nebo přihlášenou teprve po onemocnění, pak je zajisté podle § 32 n. z. uznati povinným náhradou i takového zaměstnavatele, kterýž, aniž k tomu byl nucen, přes to zaměstnance nebo služebnou osobu k nemocenskému pojištění přihlásil, *když osoba ta byla již nemocna, a to vědomě a s úmyslem, aby náklady nemoci přesunul na pokladnu.*« Tím zřejmě míní, že zaměstnavatele, který vědomě přihlásí nemocného zaměstnance, aby náklady nemoci převalil na pokladnu, stihají podle § 32 stejné následky jako onoho, jenž přihlašovací povinnosti nedostál. Těmito vývody, jež se zabývají výkladem § 32, nemohl se nejvyšší správní soud zabývati, poněvadž v konkrétním případě, hledě k předchozím úvahám, se nedostává podkladu pro interpretování § 32 po stránce materielně právní, když vysloveno, že § 32 na sporný případ vůbec se nevztahuje. Ježto pak stížnost kromě § 32 neuplatnila jiného právního pramene pro svůj sporný nárok, nelze shledati nezákonným, když žalovaný úřad odepřel sporný případ posouditi podle tohoto § 32 n. z. (Nález Nejv. správ. soudu ze 4. června 1926, č. 6590/26.)

K § 1 úr. zák. K pojmu »závodový úředník«. Úředníci zaměstnaní při projektování staveb podléhají úrazovému pojištění, jsou-li závodovými úředníky. Ne všichni úředníci podniku, podrobeného úr. pojištění, jsou pojištěni proti následkům úrazu, nýbrž jen *závodoví* úředníci, t. j. ti, kteří vykonávají z povolání úkony, jež je přivádějí do styku s technickým zařízením podniku. Této kvalifikace nepozbývají však tím, že toto zaměstnání jejich v závodě samém není výhradné, nýbrž jen občasné. (Nález Nejv. správ. soudu z 11. května 1926, č. 10.354/25.)

K § 1, odst. 4. a 5. úr. zák. Úrazové pojištění lesního podniku (okružní pily). Nezbytnými předpoklady úr. pojistné povinnosti jsou podle cit. ustanovení jednak skutečnost, že se v lesnickém podniku používá *silostroje*, jednak že tento silostroj náleží k zařízení podniku. Okružní pila sama o sobě však silostrojem, t. j. *hnacím* přístrojem, není, nýbrž je podle povahy věci strojem, který se hnacím přístrojem teprve v pohyb a činnost uvádí, tedy používání zvláštního hnacího přístroje (silostroje) předpokládá. (Nález Nejv. správ. soudu z 18. května 1926, č. 10.517/26.)

K § 31 úr. zák. Byla-li bratrská pokladna o spolupůsobení podle cit. ustanovení *požádána*, jest úr. pojišťovna ze zákona samého povinna, nahraditi hotová vydání a odměnu za obstarání styku v § 31, odst. 1. cit. zák., bez ohledu na to, zdali náhradu a odměnu slíbila čili nic. *Stykem*